

отъ горѣ, като зехтинъ Сир. Надвилъ, оправдалъ са. Ч. 165. Здраво-то сѣмя (на пеперуды) пада на дѣно у сѣжда, а пакъ праздно-то и другый сметъ исплывва отгорѣ на водж-тъ. Л. Д. 1874 р. 203. Сърцето на човѣкѣтъ има обичай да исплывва, като дървено масло надъ водата. З. 225, 2) переплыву, переплываю. (см. исплявамъ).

Исплѣзымъ ил. св. **Исплѣзѣвамъ** ил. дл. выплзу, выплзаю: Ракъ-тъ исплѣзалъ отъ море-то и пасялъ на сѣкое мѣсто. Сб. 25. (см. плѣзы).

Исплѣнимъ ил. св. **Исплѣвамъ** **Исплѣнювамъ** 1) наполню, наполняю: Щомъ си исплѣнить кошници съ гроздие, изсплѣнить го въ други малки качкы. Пк. 74. Туку това майка изговори, И сватове двори испунили. Ч. 330. Село Турци е' исплѣнало. М. 183. И иди, Восуле, и иди, Най първа мърша да станешъ, Долянина да си исплѣниши, Черни-те орли да влечешъ, Зелени мухи да бръмчатъ. Ч. 284. Къту ся исплѣни корабъ, почватъ да го тапчатъ нѣкои си съ крака, а нѣкои си съ круса. Пк. 74. 2) исполню, исполняю: Е твърдъ мѣчно нѣщо да мѣжатъ пазн-жената за да не може да си исплѣва желаніето. Х. I, 18. Исплѣнюваха нея работа до край, като да бѣха научени отъ малки занаята на уранѣта. Р. А. 167. Прекръстила си и ся хвърлила В огън да гори канон да изплѣни. Д. 56, 22—23. **Исплѣнимъ** са исполнюсь, свершусь: „Петнайсетата година и са исплѣни вече. З. 244.

Исплюж **Исплювамъ** ил. св. **Исплювувамъ** ил. дл. выплюю, выплевываю; **Исплювамъ** са выплююсь: Чифутинъ-тъ отъ се сила са исплювва и си трѣгва въ пѣтъ-тъ. Л. Д. 1876 р. 184.

Испобѣгамъ ил. св. выбѣгу, перебѣгу: Полски-тѣ гарнизоне испобѣгаха изъ освободени-тѣ градове. Тб. 105.

Испобий ил. св. **Испобивамъ** ил. дл. перебью, перебиваю: **Испобий** са **Испобивамъ** са передерусь: Господиновцитѣ се изпобиха (*schlugen sich*) за три дуката. Рш. 14. Останжлы-тѣ капки мѣдяникъ ся истърсватъ въ свѣгъ-тъ—Дѣтца-та ся испобиватъ да грабятъ мѣдяникъ съ свѣгъ заедно. Ч. 79.

Исповѣдамъ **Исповѣдвамъ** ил. дл. 1) исповѣдаю (кого-либо): Дошълъ священникъ да исповѣда. Л. Д. 1869 р. 121. 2) исповѣдаю, (что-либо) признаю (въ чемъ-либо): Калугѣръ щѣ идѣ, духовникъ щѣ додѣ, Да си исповѣдатъ жени млади булки. Найподиръ ще додѣ, До-ка млада булка Да си изповѣдва тежки-ти грѣхове. Д. 74, 8. 13. Азъ виждахъ, трѣба да ви го исповѣдамъ, Менторе, ясно колко ми бѣше нужно да имамъ по много човѣкы за да са съвѣтовамъ (*il faut vous l'avouer*; М—). Т. 216. **Исповѣдамъ** са **Исповѣдвамъ** са